

Sygn. akt **VIII Ua 26/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSO Joanna Smycz (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016r. w G.

sprawy z odwołania A. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 10 maja 2016 r. **sygn. akt** VI U 34/16

1) oddala apelację;

2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Joanna Smycz (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt: VIII Ua 26/16

UZASADNIENIE

A. B. odwołał się od trzech decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 30 listopada 2015 roku, 18 grudnia 2015 roku oraz decyzji z dnia 12 stycznia 2016 roku. Mocą pierwszej z powołanych decyzji pozwany odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2015 roku do dnia 16 listopada 2015 roku, w oparciu o drugą decyzję pozwany odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 listopada 2015 roku do dnia 7 grudnia 2015 roku, natomiast na podstawie trzeciej zaskarżonej decyzji pozwany

odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku. Domagał się także zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko A. B. wskazał, że zaskarżone decyzje są wadliwe, bowiem umowa o przygotowanie i prowadzenie zajęć dydaktycznych nie była przez niego wykonywana z powodu choroby. Podał, że umowa ta miała charakter umowy o dzieło, a zatem wynagrodzenie zależne było od przeprowadzenia przez niego zajęć dydaktycznych. Skoro w okresie choroby odwołujący nie mógł prowadzić tych zajęć, to twierdzenia pozwanego o kontynuowaniu działalności zarobkowej są nieprawdziwe.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołań. Zdaniem organu rentowego z dostępnej dokumentacji wynika, iż tytuł odwołującego do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 31 października 2015 roku, natomiast z dniem 1 listopada 2015 roku odwołujący podjął działalność zarobkową w (...) Uniwersytecie Medycznym w K. na podstawie umowy zlecenia. Wyrokiem z dnia 10 maja 2016 roku, sygn. akt VI U 34/16 Sąd Rejonowy w G. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 30 listopada 2015 roku w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2015 roku do dnia 16 listopada 2015 roku (punkt 1 wyroku). W punkcie 2 wyroku Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 18 grudnia 2015 roku w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 listopada 2015 roku do dnia 7 grudnia 2015 roku. Sąd również zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 12 stycznia 2016 roku w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku (punkt 3 wyroku). W punkcie 4 wyroku Sąd zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 1.080 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że w okresie od lipca 2011 roku do dnia 31 października 2015 roku A. B. był zatrudniony w Górnośląskim Związku (...) w K. na podstawie umowy o pracę na stanowisku dyrektora. W związku z tym odwołujący w okresie tym podlegał obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu. A. B. w dniu 1 października 2015 roku zawarł ze (...) Uniwersytecie Medycznym w K. umowę o przygotowanie i prowadzenie zajęć dydaktycznych z przedmiotów: „Przedmiot do wyboru: Metody badawcze i metodologia badań: metody badawcze, metodologia badań” i (...) – w charakterze wykładowcy. Zgodnie z tą umową odwołujący miał przeprowadzić zajęcia dydaktyczne w liczbie 75 godzin w okresie od dnia 1 października 2015 roku do dnia 31 stycznia 2016 roku. Z tytułu wykonania umowy odwołujący miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 3.675 zł. Sąd I instancji ustalił, że w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku odwołujący z powodu kontuzji kolana był nieprzerwanie niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim. W związku z tym odwołujący w okresie do dnia 25 października 2015 roku zrealizował jedynie 30 godzin dydaktycznych, prowadząc zajęcia w dniach: 10 października, 11 października, 24 października i 25 października 2015 roku. Z powodu choroby odwołujący nie prowadził zajęć po dniu 25 października 2015 roku. Sąd orzekający ustalił również, że w dniu 25 stycznia 2016 roku ubezpieczony zawarł ze (...) Uniwersytecie Medycznym w K. aneks do umowy z dnia 1 października 2015 roku, zgodnie z którym w miejsce dotychczasowej ilości godzin dydaktycznych w liczbie 75 godzin określono ich w wymiarze 30 godzin. Ponadto postanowiono, że w miejsce wynagrodzenia w kwocie 3.675 zł odwołujący otrzyma kwotę 1.470 zł, to jest proporcjonalnie do liczby przeprowadzonych wykładów do dnia 25 października 2015 roku. Odwołujący otrzymał wynagrodzenie z tytułu zajęć prowadzonych w (...) Uniwersytecie Medycznym dopiero w maju 2016 roku. Sąd Rejonowy ustalił, że zaskarżoną decyzją z dnia 30 listopada 2015 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2015 roku do dnia 16 listopada 2015 roku. Zaskarżoną decyzją z dnia 18 grudnia 2015 roku pozwany odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 listopada 2015 roku do dnia 7 grudnia 2015 roku. Zaskarżoną decyzją z dnia 12 stycznia 2016 roku pozwany odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku.

W ocenie Sądu meriti odwołania od zaskarżonych decyzji zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Rejonowy wskazał na dyspozycję przepisu art. 6 ust. 1, art. 7 pkt 1 oraz art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 roku, poz. 159 ze zm.). Sąd I instancji wskazał, że wspólną cechą wszystkich przyczyn wyłączającą prawo do zasiłku chorobowego jest

istnienie innych źródeł dochodu. R. legis tego przepisu sprowadza się bowiem do dostarczenia środków utrzymania byłemu ubezpieczonemu, który z powodu ustania pracy zarobkowej traci dotychczasowe dochody, a któremu choroba przeszkadza w znalezieniu i podjęciu nowej pracy zarobkowej, a tym samym uzyskaniu nowego źródła dochodu. Sąd orzekający podał za Sądem Najwyższym, że wyłączenie prawa do zasiłku chorobowego na podstawie przepisu art. 13 powołanej ustawy dotyczy sytuacji, gdy osoba niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego nie podlega żadnemu ubezpieczeniu, natomiast kontynuuje lub podejmuje działalność zarobkową uprawniającą ją do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku, III UZP 3/03, OSNP 2004, nr 2, poz. 39; por. również uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2001 roku, sygn. akt III ZP 11/2001, OSP z 12 poz. 599). Sąd I instancji argumentował, że samo istnienie w okresie niezdolności do pracy umowy zlecenia czy fakt samego zgłoszenia pracownika do systemu ubezpieczeń społecznych, nie uzasadnia odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego. Istotne jest bowiem faktyczne wykonywanie działalności zarobkowej, nie zaś fakt istnienia umowy czy zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. W orzecznictwie słusznie wskazuje się, że użyte w przepisie art. 13 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa sformułowanie "kontynuując działalność zarobkową" nie jest równoznaczne z pozostawaniem w stosunku pracy, kontynuowanie działalności zarobkowej oznacza bowiem faktyczne wykonywanie pracy czyli czynną postawę pracownika w ramach łączącego go z pracodawcą stosunku pracy. Pobieranie zatem zasiłku chorobowego u jednego pracodawcy nie oznacza w stosunku do drugiego pracodawcy kontynuowania działalności zarobkowej w rozumieniu art. 13 ust. 1 cyt. ustawy – zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 czerwca 2001 roku, III AUa 2704/00, Biul.SAKa (...).

Sąd orzekający w I instancji podał także za Sądem Apelacyjnym w K. z dnia 25 października 2001 roku, sygn. akt: III AUa 324/01, Biul. SAKa (...) nie naruszył przepisu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa pracownik, który zachorował w czasie zatrudnienia i jest nieprzerwanie niezdolny do pracy po dniu rozwiązania stosunku pracy, aż do wyczerpania okresu zasiłkowego przewidzianego w art. 8 ustawy i za cały ten okres ma prawo do zasiłku chorobowego nawet, gdy po dacie rozwiązania stosunku pracy podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu. W ocenie Sądu I instancji Adam B. – niezdolny do pracy w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku – po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego w dniu 31 października 2015 roku nie kontynuował działalności zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. Jak ustalono bowiem, wprawdzie w początkowym okresie obowiązywania umowy o dzieło zawartej ze (...) Uniwersytetem Medycznym w K. odwołujący prowadził zajęcia dydaktyczne i w związku z tym przysługiwało mu za te zajęcia wynagrodzenie, to jednak przez cały okres niezdolności do pracy odwołujący faktycznie powstrzymywał się od wykonywania obowiązków wykładowcy. Stąd też w dniu 25 stycznia 2016 roku odwołujący zawarł ze (...) Uniwersytetem Medycznym aneks do umowy o dzieło, zgodnie z którym w miejsce dotychczasowej ilości godzin dydaktycznych wprowadzono proporcjonalną liczbę godzin zajęć odbytych do dnia 25 października 2015 roku (stosownie do tego obniżono wynagrodzenie). Zatem za okres niezdolności do pracy ubezpieczony nie otrzymał wynagrodzenia i tym samym za okres ten pozbawiony został środków utrzymania. Podnosząc powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznając odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za łączny okres od dnia 1 listopada 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku.

Sąd I instancji orzekł o kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na mocy art. 98 § 3 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 10 maja 2016 roku, sygn. akt VI U 34/16 wniósł organ rentowy i zaskarżył wyrok w całości zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci art. 233 § 1 ustawy z dnia 17.11.1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 101 z późn. zm.) poprzez rażące przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów;

- naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 159), w postaci art. 11 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 121) oraz przez błędne zastosowanie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 121);

- błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że A. B. w okresie od dnia 01.11.2015r. do dnia 11.01.2016 r. posiadał prawo do wypłaty zasiłku chorobowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy argumentował, że (...) Medyczny w K. zgłosił odwołującego do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy zlecenia na okres od 01.10.2015 r. do 31.01.2016 r., oraz że (...) Medyczny w K. nie złożył żadnej korekty pomimo aneksu i harmonogramu. Ponadto podał, że Sąd orzekający założył, że data wpisana w aneksie nr (...) jest błędna, bowiem zamiast wpisanej tam daty 25.01.2015r. przyjął datę 25.01.2016r. bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego ze (...) Uniwersytetem Medycznym w K..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania lub o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G..

W odpowiedzi na apelację A. B. wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, odrębnie dla każdej z połączonych spraw.

Sąd II instancji zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. nie była uzasadniona i podlegała oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji przeprowadził w wystarczającym zakresie postępowanie dowodowe. Zdaniem Sądu II instancji Sąd Rejonowy właściwie przeprowadził dowody niezbędne do rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełniało wymogi przewidziane w art. 328 § 2 k.p.c., Sąd I instancji określił na jakich dowodach się oparł, a także wskazał przyczyny przeprowadzonej oceny dowodów. W rezultacie nie okazał się zasadny zarzut organu rentowego przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów w niniejszej sprawie. Wkroczenie w sferę dowolnej oceny dowodów ma miejsce wtedy, gdy Sąd orzekający dokonuje ustaleń faktycznych, jednakże nie uzasadnia na podstawie jakich dowodów poczynił ustalenia i dlatego nie oparł się na innych dowodach. W niniejszej sprawie Sąd I instancji szczegółowo umotywowował przeprowadzoną analizę dowodów, ma ona racjonalny charakter i nie sposób twierdzić, iż przekroczone granice swobodnej oceny dowodów. W szczególności nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut organu rentowego, iż Sąd I instancji nie przeprowadził jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego ze (...) Uniwersytetem Medycznym w K.. Sąd Rejonowy w G. zwrócił się bowiem pismem z dnia 3 lutego 2016r. do (...) w K. czy odwołujący w okresie od 1 listopada 2015r. do dnia 16 listopada 2015r. prowadził zajęcia na Uniwersytecie, czy w tym okresie wykonywał inne czynności na rzecz (...), a jeżeli tak to jakie. Placówka odpowiedziała pismem z dnia 11 lutego 2016r. (k. 20 akt), iż 1 października 2016r. pomiędzy (...) Uniwersytetem Medycznym w K., a A. B. została podpisana umowa Nr (...) o przygotowanie i prowadzenie zajęć dydaktycznych w ilości 75 godzin w okresie od 1 października 2015r. do dnia 31 stycznia 2016r. A. B. zrealizował 30 godzin dydaktycznych zgodnie z harmonogramem dołączonym do pisma, w którym określono szczegółowo, w które dni i w jakim zakresie godzinowym ubezpieczony prowadził zajęcia dydaktyczne. Ponadto A. B. do poszczególnych odwołań dołączał pisma i harmonogramy, z których wynikał zakres prowadzonych przez niego zajęć dydaktycznych. Ubezpieczony prowadził zajęcia w dniach: 10 października (5 godzin), 11 października (5 godzin), 24 października (10 godzin) i 25 października 2015 roku (10 godzin).

Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Rejonowy poczynił właściwe i zgodne z zasadą wynikającą z art. 3 k.p.c. ustalenia faktyczne, które zostały w pełni podzielone przez Sąd II instancji. Również w ocenie Sądu Okręgowego Sąd

I instancji na podstawie ustaleń faktycznych wydał wyrok, który odpowiada prawu. Sąd Rejonowy ponad wszelką wątpliwość ustalił, że w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 11 stycznia 2016 roku ubezpieczony był niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Z powodu choroby odwołujący nie prowadził zajęć po dniu 25 października 2015 roku. Po ustaniu tytułu do ubezpieczenia chorobowego w dniu 31 października 2015 roku ubezpieczony nie kontynuował działalności zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. Dlatego też Sąd Okręgowy podzielił zdanie Sądu I instancji, iż nie została spełniona przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 2016r., poz. 372 ze zm.), która nie pozwala na przyznanie zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy.

Reasumując w ocenie Sądu II instancji zarzuty apelacji były nietrafne, stanowiły li tylko polemikę ze słusznym wyrokiem Sądu I instancji. Przeprowadzone przez Sąd Rejonowy w G. postępowanie dowodowe, ustalenia faktyczne oraz ich ocena prawna w niniejszej sprawie były prawidłowe i wyczerpujące.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 w zw. z § 20 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015r., poz. 1800 j.t. ze zm.) zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 540 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem II instancji.

(-) SSO Joanna Smycz (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia